

е основалъ свѣтъ-тъ църквъ и поставилъ на зем-
ли-тъ священницы, както що е ангелска-та слѣж-
ба горѣ на небеса-та, — моли го, да прїиме мо-
литвъ-тъ на недостойни-тѣ си слѣги заради голѣ-
мъ-тъ си добринъ, коѣ-то е показалъ чрезъ това
дѣто е провадилъ еднородный-а си сынъ; и дѣто
е излѣлъ дѣха свѣтаго, чрезъ кого-то апостоли-тѣ
утвърдихъ църквъ-тъ и предадохъ ѿ скети-тѣ
тайны.“

Като покика дїаконъ-а вѣрны-тѣ, да си наве-
дѣтъ главы-тѣ, владика-та тихо захвала господѣ,
дѣто непрестанно излива благодать-тъ, коѣ-то е
отъ апостоли-тѣ, дошла и на него, и като про-
дѣлажи молитвъ-тъ, съ коѣ-то сѣ моли, да бы и
на тойзи жертвенникъ чрезъ тайнъ-тъ станало тѣ-
ло-то и крвѣ-та Христова за спасеніе на сичкій
свѣтъ, гласно изрича славъ на пресвета троица.

Послѣ това запала първа свѣщъ и гѣжда ѿ
на горньо-то мѣсто задъ свѣтъ трапезъ като на
далечъ въ самый истокъ, отъ гдѣ-то трѣба да до-
хожда дѣховна свѣтлость на сичкъ-тъ църквъ; по
томъ раздава евангеліе-то, кръстъ-а и иконы-тѣ на
свещенници-тѣ въ олтарь-а а народѣ на амвона
свѣщи; и като земе патерицъ-тъ трѣгва подирѣ
имъ съ славъ и рѣква гласно: „съ миромъ изи-
демъ,“ а пѣвцы-тѣ вѣрѣжтъ подиръ байрацы-тѣ
и пѣжтъ: „църква та твоѣ, Христе боже, коѣ-то
сѣ украси по цѣлъ свѣтъ съ крвѣ-тъ на мѣчени-
цы-тѣ, съ уста-та тѣхны вика къмъ тебе: проко-